

Arrest

nr. 167 716 van 17 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DI BERNARDO, die *loco* advocaat Y. D' HANIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, werd op 25 maart 2004 als vluchteling erkend.

1.2. Op 11 februari 2011 werd verzoeker door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden (met uitstel van 5 jaar voor 6 maanden) wegens diefstal met geweld of bedreiging en het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen.

Op 26 juni 2015 werd verzoeker veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Brussel tot een gevangenisstraf van 37 maanden wegens deelname aan enige activiteit van een terroristische groep, wegens het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep, terwijl hij wist dat zijn deelname bijdroeg tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep, en omdat

hij gepoogd had een persoon te werven voor het plegen van de in artikel 137 of in artikel 140 bedoelde misdrijven (met uitzondering van het in artikel 137, § 3, 6° bedoelde misdrijf).

1.3. Bij schrijven van 6 oktober 2015 verzocht de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.4. Verzoeker werd op 4 maart 2016 in de strafinstelling van Mechelen gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.5. Op 29 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per faxbericht betekend, alsook op 30 maart 2016 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verliet als minderjarige samen met uw moeder, R.(...) V.(...) (OV 4.962.091), en uw twee broers, A.(...) en R.(...), uw land van herkomst in juni 2003. Uw moeder vroeg asiel aan in België op 7 juli 2003. Uw vader, S.(...) J.(...) (OV 4.962.091), was in juni 2000 reeds uit Rusland vertrokken en had op 27 juni 2000 asiel aangevraagd in België. Uw ouders verklaarden Russische staatsburgers van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Grozny, gelegen in de Tsjetsjeense Republiek, Russische Federatie. Uw vader was een gekend schrijver die een boek uitbracht over de eerste Tsjetsjeense oorlog. Vanaf 1998 werden er stukken uit het boek voorgelezen op Radio Svoboda. Na het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog vertrok uw vader in december 1999 naar Moskou. Hij hield op Radio Svoboda toespraken tegen de Russische autoriteiten in verband met de oorlog in Tsjetsjenië. Er verschenen ook artikels van zijn hand in de krant Moskovski Noveste. Omwille van zijn activiteiten begon hij problemen te krijgen. Nadat hij vernomen had dat zijn leven in gevaar was, keerde uw vader terug naar Ingoesjetië en Tsjetsjenië. Hij vertrok terug naar Moskou toen hij ook in Tsjetsjenië problemen kende. Uiteindelijk vluchtte hij naar België. Uw moeder leefde apart met de kinderen. Jullie vertrokken bij het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog naar Ingoesjetië maar keerden in 2000 terug naar Tsjetsjenië. Jullie kenden er op verschillende momenten problemen, zowel door de activiteiten van uw vader als de algemene oorlogssituatie. Uiteindelijk vertrokken jullie in juni 2003 naar België. Uw ouders werden door het Commissariaat-generaal erkend als vluchteling op 25 maart 2004. U ontving hierbij als minderjarige ook het statuut van vluchteling.

Op 11 februari 2011 werd u door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden (met uitstel van 5 jaar voor 6 maanden) wegens diefstal met geweld of bedreiging en het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen.

U werd vervolgens op 26 juni 2015 veroordeeld door de correctionele Rechtbank te Brussel tot een gevangenisstraf van 37 maanden wegens het deelnemen aan enige activiteit van een terroristische groep, alsook het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep, terwijl u wist dat uw deelname bijdroeg tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep. U werd voorts veroordeeld omdat u gepoogd had een persoon, met name "K.(...) A.(...)", ook "R.(...)" genoemd, te werven voor het plegen van de in artikel 137 of in artikel 140 bedoelde misdrijven (m.u.v. het in artikel 137, § 3, 6° bedoelde misdrijf). U diende geen hoger beroep in.

In zijn brief gedateerd op 6 oktober 2015 verzocht de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

B. Motivering

U werd op 25 maart 2004 erkend als vluchteling.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, heden uw vluchtelingenstatus ingetrokken wordt.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 26 juni 2015. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 37 maanden omwille van uw deelname aan de activiteiten van een terroristische groepering en omdat u gepoogd had een andere persoon te werven voor het financieren van de activiteiten van deze terroristische groep. U zou werkzaam zijn geweest voor de

organisatie IHH (Internationale Humanitaire Hulporganisatie), een zogenaamde humanitaire organisatie. Volgens de Correctionele rechtbank te Brussel gaat achter de humanitaire façade namelijk een radicaal soennitische, antiwesterse en pro Hamas groepering schuil die actieve (vooral logistieke steun) biedt aan diverse organisaties die deelnemen aan de Jihad. De leider van IHH houdt er een radicaal islamitische visie op na, en is bijzonder vijandig t.a.v. het Westen, inzonderheid de Verenigde Staten en Israël. Zowel in Israël, als de Verenigde Staten, Denemarken en Duitsland wordt de organisatie in verband gebracht met terrorisme. In Duitsland is IHH zelfs verboden sinds 12 juli 2010. IHH wordt voorts genoemd als één van de organisaties die Al-Qaida en de globale jihad in Syrië steunen. De rechtbank stelde vast dat u bewust had deelgenomen aan de activiteiten van een terroristische groepering, en dat u zich schuldig had gemaakt aan werven van een derde voor het financieren van de activiteiten van een terroristische groep.

Artikel 55/3/1, § 2 van vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus moet intrekken ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/2 uitgesloten wordt of had moeten zijn. Overeenkomstig de in artikel 1, par. F (c) van de Vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet vermelde uitsluitingsgrond wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan **handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties**. Handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties zijn omschreven in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties, en zijn onder andere neergelegd in de resoluties van de Verenigde Naties betreffende maatregelen ter bestrijding van het terrorisme. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 28 september 2001 resolutie 1373 (2001) heeft aangenomen. In de preambule van deze resolutie wordt gewezen op „de noodzaak om met alle middelen, conform het Handvest van de Verenigde Naties, te strijden tegen de bedreigingen van de internationale vrede en veiligheid door terroristische daden”. Volgens punt 5 van die resolutie „zijn terroristische daden, methoden en praktijken in strijd met de doelstellingen en beginselen van de Organisatie van de Verenigde Naties en zijn het [...] financieren en plannen van terroristische daden of het aansporen tot dergelijke daden eveneens in strijd met de doelstellingen en beginselen van de Organisatie van de Verenigde Naties.” De VN Veiligheidsraad heeft vervolgens op 12 november 2001 resolutie 1377 (2001) aangenomen waarin hij “beklemtoont dat daden van internationaal terrorisme in strijd zijn met de in het Handvest van de Verenigde Naties genoemde doelstellingen en beginselen en dat het financieren, plannen en voorbereiden van daden van internationaal terrorisme, **alsmede elke andere vorm van ondersteuning daarvan**”, eveneens in strijd is met de daarin genoemde doelstellingen en beginselen. Niettegenstaande het Handvest van de Verenigde Naties alleen van toepassing is op staten, blijkt uit voornoemde resolutie van de VN Veiligheidsraad dat ook de handelingen van personen die niet belast zijn met de uitoefening van overheidsgezag onder de uitsluitingsgrond van artikel 1, par. F (c) van de Vluchtelingenconventie vallen.

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde handelingen, maar is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan dergelijke handelingen. Opdat er van deelneming aan een in artikel 1F van het Verdrag van Genève genoemd handeling sprake kan zijn, moet de asielzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties, wetende dat zijn gedrag het misdrijf vergemakkelijkt (UNHCR, Guidelines on international Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 2003, nr.18). Het gegeven dat een persoon nooit zelf een terroristische aanslag of misdrijf gepleegd heeft, volstaat dan ook geenszins om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus, aangezien ook medeplichtigheid aan de in artikel 1, F (c) beschreven handelingen onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule valt, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de vreemdeling hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het gedrag faciliteerde. Een persoon moet niet fysiek de in artikel 1,F (c) genoemde handelingen hebben gesteld. Het aanzetten tot, helpen bij en deelnemen aan dergelijke handelingen kan volstaan (UNHCR, ibid., nr.18).

Dienaangaande dient benadrukt dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 26 juni 2015. De Correctionele rechtbank te Brussel oordeelde dat er zodanig veel met elkaar overeenstemmende, duidelijke en zwaarwichtige elementen ten aanzien van u werden vastgesteld (zoals de radicaal islamitische websites die u bezocht; foto's van wapen; een foto van een gedode persoon; foto's waarop u afgebeeld stond met AK47 wapens of in camouflagekledij; kruitsporen op uw kledij; en gesprekken die u op facebook gevoerd had), dat er wel moest besloten worden dat u **bewust** had deelgenomen aan de

activiteiten van een terroristische groepering (zie p. 8 en 9 van het vonnis). De strafrechter te Brussel stelde voorts vast dat u voor letterlijk alles een uitleg heeft en dat u de exacte aard van uw activiteiten in en rond Reyhanli vrij efficiënt heeft weten te verdoezelen, maar dat het hoe dan ook vast staat dat u **deelgenomen heeft aan de activiteit van een terroristische groepering, minstens door logistieke steun te verlenen.**

De gedragingen waarmee u in verband wordt gebracht vormen ontegensprekelijk een vorm van **ondersteuning van internationaal terrorisme** en zijn bijgevolg onverenigbaar met de in het Handvest genoemde beginselen en doelstellingen. Aangezien uw gedragingen in Reyhani aan te merken zijn als handelingen in de zin van artikel 1, par. F, (c) van het Vluchtelingenverdrag dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2 van de vreemdelingenwet.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

In dit opzicht dient vooreerst opgemerkt te worden dat het een feit van algemeen bekendheid is dat verschillende jihadistische terroristische groeperingen al langer de intentie hebben om het Westen, en daarmee mogelijk ook België, te treffen met aanslagen. Personen die zich aansluiten bij of die deelnemen aan de activiteiten van een terroristische groepering ondersteunen zo een groepering die zich ter plaatse schuldig maakt aan terroristische misdrijven. Dergelijke groeperingen hebben de potentie en de intentie om aanslagen te plegen, zowel in de regio als in de westerse landen, waaronder België. Er bestaat dan ook geen twijfel over dat in geval van betrokkenheid, deelname aan of ondersteuning van terroristische activiteiten de nationale veiligheid in het gedrang komt.

De aansluiting van uit België afkomstige personen bij dergelijke terroristische groeperingen kan er immers toe leiden dat er binnen deze organisaties een toenemende aandacht is voor België. Bovendien is het niet uitgesloten dat uit België afkomstige personen concrete informatie over de Belgische maatschappij verschaffen aan de terroristische groepering wat kan bijdragen tot het voorbereiden en uitvoeren van een aanslag in België. Daarenboven kan er een aanzuigende werking uitgaan van personen die België zijn uitgereisd om zich aan te sluiten bij een terroristische groepering of deze te ondersteunen, hetgeen invloed heeft op radicalisering en rekrutering van in potentiële uitreizigers die nog in België verblijven.

Daarom vormt iedere persoon die België uitreist om zich aan te sluiten bij of deel te nemen aan de activiteiten van een terroristische organisatie een werkelijk en actueel gevaar voor de Belgische nationale veiligheid. Dit geldt niet alleen voor personen die actief deelnemen aan de gewapende strijd en/of persoonlijk betrokken zijn bij het plegen van terroristische misdrijven, maar ook voor personen die hieraan praktische ondersteuning bieden.

Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank te Brussel blijkt dat er zodanig veel met elkaar overeenstemmende, duidelijke en zwaarwichtige elementen ten aanzien van u werden vastgesteld (zoals de radicaal islamitische websites die u bezocht; foto's van wapen; een foto van een gedode persoon; foto's waarop u afgebeeld stond met AK47 wapens of in camouflagekledij; kruitsporen op uw kledij; en gesprekken die u op facebook gevoerd had), dat er wel moest besloten worden dat u bewust had deelgenomen aan de activiteiten van een terroristische groepering. Uit hetzelfde vonnis blijkt bovendien dat u gepoogd heeft minstens één andere persoon te werven voor het financieren van de activiteiten van deze organisatie. Aldus kan besloten worden dat er redelijke gronden bestaan dat u als een gevaar voor de nationale veiligheid moet beschouwd worden.

Het gegeven dat de correctionele rechtbank te Brussel wegens een gebrek aan bewijzen niet heeft kunnen vaststellen dat u mogelijks verder bent gegaan dan het leveren van logistieke steun en de poging tot het werven van fondsen bij minstens één andere persoon doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Immers, ook al kan u niet in verband gebracht worden met het plegen van terroristische aanslagen of misdrijven, uw persoonlijk gedrag, met name het deelnemen aan en het financieren van de activiteiten van een terroristische groepering, wijst er op dat **er redelijke gronden bestaan om u te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid** in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Tot slot herhaalt en benadrukt het CGVS dat het gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 26 juni 2015. De Correctionele rechtbank te Brussel heeft in voornoemd vonnis geoordeeld dat de feiten die u ten laste werden gelegd "**buitengewoon ernstige feiten**" betreffen, "die een **zeer tastbare bedreiging voor de samenleving uitmaken** uitmaken". Bijgevolg kan niet betwijfeld worden dat u een **gevaar vormt voor de samenleving** omdat u **definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf** in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u door een medewerker van het Commissariaat-generaal gehoord in de gevangenis van Mechelen op 4 maart 2016. U voerde in de loop van dit gehoor aan dat u weliswaar voor IHH gewerkt had maar dat u enkel gewonden had vervoerd en niets met terrorisme te maken had; dat u al zodanig lang in België woont dat Tsjetsjenië een onbekende samenleving is voor u; en dat uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in gevaar zijn. (CGVS d.d.04/03/2016, p.7)

Wat betreft uw verklaringen omtrent uw activiteiten voor IHH, waarbij u zich trachtte te distantiëren van terrorisme – zo verklaarde u dat u enkel gewonden had vervoerd naar ziekenhuizen, dat u hierbij geen onderscheid maakte tussen strijders en niet-strijders, dat u niets met terrorisme te maken hebt, dat u geen strijder was, en dat het IHH een door de Verenigde Naties erkende organisatie is (CGVS d.d.04/03/2016, p.7, 9, 10) – dient, zoals eerder reeds gesteld, dat het Commissariaat-generaal gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 26 juni 2015 van de correctionele rechtbank van Brussel. (supra) De loutere bewering dat u niets met terrorisme te maken hebt, is dan ook onvoldoende om te besluiten tot het behoud van uw statuut van vluchteling. Wat betreft het feit dat u al zeer lang in België woont en de Tsjetsjeense samenleving u onbekend is, dient te worden opgemerkt dat een langdurig verblijf in België (met als mogelijk gevolg dat u minder vertrouwd bent met de Tsjetsjeense samenleving) an sich onvoldoende is om het behoud van uw status te rechtvaardigen. De vaststelling dat u minder vertrouwd bent met de Tsjetsjeense samenleving kan immers geenszins gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria van de Geneefse Conventie. (CGVS d.d.04/03/2016, p.7)

Tot slot verklaarde u te vrezen voor uw leven, vrijheid en fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Deze vrees heeft enerzijds te maken met uw vader – een bekend Tsjetsjeens schrijver die zich in het verleden kritisch had uitgelaten over de Russische acties in Tsjetsjenië en die de autoriteiten trachtten te overhalen om terug te keren naar Tsjetsjenië en voor hen te komen werken (CGVS d.d.04/03/2016, p.7, 10, 14) – en anderzijds met uw veroordeling voor uw deelname aan terroristische activiteiten. De autoriteiten in uw land van herkomst zijn hiervan op de hoogte volgens u omdat dit in de media is verschenen in België en omdat u na uw aanhouding in paniek contact had gezocht met het Russisch consulaat. (CGVS d.d.04/03/2016, p.7, 8, 9) Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw vluchtelingenstatus in te trekken, i.e. de vaststelling dat er redelijke gronden bestaan om u te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid van België. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (infra).

Gelet op het bovenstaande brengt u geen elementen aan die een behoud van uw vluchtelingenstatus wettigen.

Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt op grond van artikel 55/3/1, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggestuurd naar de Russische Federatie. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw verklaringen afgelegd op 4 maart 2016 maakte u via de psychosociale dienst van de gevangenis van Mechelen een brief over van de gevangenis van Vorst, gericht aan het Russisch consulaat in Brussel. Tijdens het gehoor maakte u nog melding van een brief die daaropvolgend had ontvangen van het consulaat. (CGVS d.d.04/03/2016, p.8-9) Deze bleek u evenwel niet te kunnen neerleggen. Met de brief van het consulaat wilde u aantonen dat de autoriteiten in uw land van herkomst op de hoogte zijn van uw veroordeling “voor terrorisme”. (CGVS d.d.04/03/2016, p.8-9) De brief van de gevangenis van Vorst, die hiermee verband houdt, werd in dit kader beoordeeld en opgenomen in de evaluatie van de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 en §2 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, voert verzoeker aan dat hij zijn vluchtelingenstatus wenst te behouden om de reden dat hij enkel gewonden vervoerd heeft ter ondersteuning van IHH (Internationale Humanitaire Hulporganisatie) en hij verder niks met terrorisme te maken heeft. Bovendien verblijft hij reeds sinds 2003 in België en is Tsjetsjenië een onbekende samenleving voor hem. Verzoeker stelt voorts dat zijn leven, vrijheid en fysieke integriteit in gevaar zou komen bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst.

2.2.1. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.2. Als bijlage aan de verweernota wordt de resolutie 1377 (2001) van de VN Veiligheidsraad van 12 november 2001 gevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers vluchtelingenstatus ingetrokken omdat (i) hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 37 maanden omwille van zijn deelname aan de activiteiten van een terroristische groepering en omdat hij gepoogd had een andere persoon te werven voor het financieren van de activiteiten van deze terroristische groep, de gedragingen waarmee hij in verband wordt gebracht ontegensprekelijk een vorm van ondersteuning van internationaal terrorisme vormen en bijgevolg onverenigbaar zijn met de in het Handvest van de Verenigde Naties genoemde beginselen en doelstellingen, en aldus aan te merken zijn als handelingen in de zin van artikel 1, F (c) van het vluchtelingenverdrag, zijn persoonlijk gedrag, met name het deelnemen aan en het financieren van de activiteiten van een terroristische groepering, er bovendien op wijst dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet, en de Correctionele rechtbank te Brussel heeft geoordeeld dat de feiten die hem ten laste werden gelegd "buitengewoon ernstige feiten" betreffen, "die een zeer tastbare bedreiging voor de samenleving uitmaken" zodat niet kan betwijfeld worden dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet, (ii) de loutere bewering dat hij niets met terrorisme te maken heeft onvoldoende is om te besluiten tot het behoud van zijn statuut van vluchteling, (iii) ook een langdurig verblijf in België (met als mogelijk gevolg dat hij minder vertrouwd is met de Tsjetsjeense samenleving) *an sich* onvoldoende is om het behoud van zijn status te rechtvaardigen daar de vaststelling dat hij minder vertrouwd is met de Tsjetsjeense samenleving immers geenszins kan gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria van de Geneefse Conventie en (iv) de elementen die hij aanhaalt ter staving van zijn vrees voor zijn leven, vrijheid en fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst geen ander licht werpen op de motieven om zijn vluchtelingenstatus in te trekken, *i.e.* de vaststelling dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid van België, doch wel worden meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied.

2.4. Artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

§ 2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;

(...)”

Artikel 55/2, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt “*Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is van ook toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.*”

Artikel 1, F van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen stipuleert “*De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:*

(...)

3. *hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.*”

Handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties zijn omschreven in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties, en zijn onder andere neergelegd in de resoluties van de Verenigde Naties betreffende maatregelen ter bestrijding van het terrorisme. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 28 september 2001 resolutie 1373 (2001) heeft aangenomen. In de preambule van deze resolutie wordt gewezen op *“de noodzaak om met alle middelen, conform het Handvest van de Verenigde Naties, te strijden tegen de bedreigingen van de internationale vrede en veiligheid door terroristische daden”*. Volgens punt 5 van die resolutie *“zijn terroristische daden, methoden en praktijken in strijd met de doelstellingen en beginselen van de Organisatie van de Verenigde Naties en zijn het [...] financieren en plannen van terroristische daden of het aansporen tot dergelijke daden eveneens in strijd met de doelstellingen en beginselen van de Organisatie van de Verenigde Naties.”* De VN Veiligheidsraad heeft vervolgens op 12 november 2001 resolutie 1377 (2001) aangenomen waarin hij *“beklemtoont dat daden van internationaal terrorisme in strijd zijn met de in het Handvest van de Verenigde Naties genoemde doelstellingen en beginselen en dat het financieren, plannen en voorbereiden van daden van internationaal terrorisme, alsmede elke andere vorm van ondersteuning daarvan”*, eveneens in strijd is met de daarin genoemde doelstellingen en beginselen. Niettegenstaande het Handvest van de Verenigde Naties alleen van toepassing is op staten, blijkt uit voornoemde resolutie van de VN Veiligheidsraad dat ook de handelingen van personen die niet belast zijn met de uitoefening van overheidsgezag onder de uitsluitingsgrond van artikel 1, par. F (c) van de Vluchtelingenconventie vallen.

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde handelingen, maar is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan dergelijke handelingen. Opdat er van deelneming aan een in artikel 1F van het Verdrag van Genève genoemd handeling sprake kan zijn, moet de asielzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties, wetende dat zijn gedrag het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, *Guidelines on international Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 2003, nr.18). Het gegeven dat een persoon nooit zelf een terroristische aanslag of misdrijf gepleegd heeft, volstaat dan ook geenszins om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus, aangezien ook medeplichtigheid aan de in artikel 1, F (c) beschreven handelingen onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule valt, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de vreemdeling hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het gedrag faciliteerde. Een persoon moet niet fysiek de in artikel 1,F (c) genoemde handelingen hebben gesteld. Het aanzetten tot, helpen bij en deelnemen aan dergelijke handelingen kan volstaan (UNHCR, *ibid.*, nr.18).

Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Genève *juncto* artikel 55/2 van de vreemdelingenwet te besluiten onderzoekt de Raad de actuele vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van voormeld verdrag en houdt hij rekening met de verklaringen van de verzoeker waarbij de ernst van de gestelde daden wordt geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (mede)verantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 26 juni 2015 door de Correctionele rechtbank te Brussel werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 37 maanden en dit omwille van deelname aan de activiteiten van een terroristische groepering en poging tot werven van een andere persoon voor het financieren van de activiteiten van deze terroristische groep. Uit dat vonnis blijkt dat verzoeker werkzaam zou zijn geweest voor de organisatie IHH, een humanitaire organisatie. De Correctionele rechtbank te Brussel is van oordeel dat achter de humanitaire façade een radicaal soennitische, antiwesterse en pro Hamas groepering schuilgaat die actieve (vooral logistieke) steun biedt aan diverse organisaties die deelnemen aan de Jihad. De leider van IHH houdt er een radicaal islamitische visie op na, en is bijzonder vijandig ten aanzien van het Westen, inzonderheid de Verenigde Staten en Israël. Zowel in Israël, als de Verenigde Staten, Denemarken en Duitsland wordt de organisatie in verband

gebracht met terrorisme. In Duitsland is IHH verboden sinds 12 juli 2010. IHH wordt voorts genoemd als één van de organisaties die Al-Qaida en de globale jihad in Syrië steunt.

De Raad stelt vast dat verzoeker de ernst van het door hem gepleegde misdrijf betwist. Hij werpt op enkel gewonden te hebben vervoerd voor het IHH en geen terroristische daden te hebben gepleegd. Deze bewering doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker bewust heeft deelgenomen aan de activiteiten van een terroristische groepering (zie p. 8 en 9 van het vonnis). Uit hoger aangehaald (definitief) vonnis blijkt immers dat er zodanig veel met elkaar overeenstemmende, duidelijke en zwaarwichtige elementen ten aanzien van verzoeker werden vastgesteld (zoals de radicaal islamitische websites die hij bezocht, foto's van wapens, een foto van een gedode persoon, foto's waarop verzoeker afgebeeld stond met AK47 wapens of in camouflagekledij, kruitsporen op zijn kledij en gesprekken die hij op facebook gevoerd had). De strafrechter te Brussel stelde voorts vast dat verzoeker voor letterlijk alles een uitleg heeft en dat hij de exacte aard van zijn activiteiten in en rond Reyhanli vrij efficiënt heeft weten te verdoezelen, maar dat het hoe dan ook vast staat dat hij deelgenomen heeft aan de activiteit van een terroristische groepering, minstens door logistieke steun te verlenen. Uit hetzelfde vonnis blijkt bovendien dat hij gepoogd heeft minstens één andere persoon te werven voor het financieren van de activiteiten van deze organisatie.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dan ook op goede gronden *“De gedragingen waarmee u in verband wordt gebracht vormen ontegensprekelijk een vorm van **ondersteuning van internationaal terrorisme** en zijn bijgevolg onverenigbaar met de in het Handvest genoemde beginselen en doelstellingen. Aangezien uw gedragingen in Reyhani aan te merken zijn als handelingen in de zin van artikel 1, par. F, (c) van het Vluchtelingenverdrag dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2 van de vreemdelingenwet.”*

Gelet op hoger vermelde vaststellingen van de Correctionele rechtbank te Brussel, kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bovendien worden bijgetreden in diens besluit dat, ook al kan verzoeker niet in verband gebracht worden met het plegen van terroristische aanslagen of misdrijven, zijn persoonlijk gedrag, met name het deelnemen aan en het financieren van de activiteiten van een terroristische groepering, erop wijst dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Aangezien de Correctionele rechtbank te Brussel in voornoemd vonnis heeft geoordeeld dat de feiten die verzoeker ten laste werden gelegd *“buitengewoon ernstige feiten”* betreffen, *“die een zeer tastbare bedreiging voor de samenleving uitmaken”* (zie p. 9 van het vonnis), kon de commissaris-generaal op basis van het vonnis, daarbij tevens rekening houdend met de aard van de daad, de omvang van de gevolgen, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als een ernstig misdrijf beschouwt, de strafmaat alsmede de motieven van de dader voorts terecht vaststellen dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers loutere bewering dat hij niets met terrorisme te maken heeft onvoldoende is om te besluiten tot het behoud van zijn vluchtelingenstatus.

2.6. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij reeds sinds 2003 in België verblijft, dat Tsjetsjenië een onbekende samenleving voor hem is en dat zijn leven, vrijheid en fysieke integriteit in gevaar zou komen bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst, weerlegt hij de pertinente motieven van de bestreden beslissing dienaangaande niet waar het volgende wordt gesteld: *“(…) Wat betreft het feit dat u al zeer lang in België woont en de Tsjetsjeense samenleving u onbekend is, dient te worden opgemerkt dat een langdurig verblijf in België (met als mogelijk gevolg dat u minder vertrouwd bent met de Tsjetsjeense samenleving) an sich onvoldoende is om het behoud van uw status te rechtvaardigen. De vaststelling dat u minder vertrouwd bent met de Tsjetsjeense samenleving kan immers geenszins gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria van de Geneefse Conventie. (CGVS d.d.04/03/2016, p.7)*

Tot slot verklaarde u te vrezen voor uw leven, vrijheid en fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Deze vrees heeft enerzijds te maken met uw vader – een bekend Tsjetsjeens schrijver die zich in het verleden kritisch had uitgelaten over de Russische acties in Tsjetsjenië en die de autoriteiten trachtten te overhalen om terug te keren naar Tsjetsjenië en voor hen te komen werken (CGVS d.d.04/03/2016, p.7, 10, 14) – en anderzijds met uw veroordeling voor uw

deelname aan terroristische activiteiten. De autoriteiten in uw land van herkomst zijn hiervan op de hoogte volgens u omdat dit in de media is verschenen in België en omdat u na uw aanhouding in paniek contact had gezocht met het Russisch consulaat. (CGVS d.d.04/03/2016, p.7, 8, 9) Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw vluchtelingenstatus in te trekken, i.e. de vaststelling dat er redelijke gronden bestaan om u te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid van België. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (infra)."

Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat de huidige beslissing geen terugkeerbesluit is en in de bestreden beslissing bovendien wordt gesteld dat de commissaris-generaal "van oordeel (is) dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar de Russische Federatie." en een "verwijderingsmaatregel (...) niet verenigbaar (is) met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat zich actueel een intrekking van de vluchtelingstatus opdringt daar (1) de gedragingen waarmee verzoeker in verband wordt gebracht ontegensprekelijk een vorm van ondersteuning van internationaal terrorisme vormen en bijgevolg onverenigbaar zijn met de in het Handvest van de Verenigde Naties genoemde beginselen en doelstellingen, en aldus aan te merken zijn als handelingen in de zin van artikel 1, F (c) van het vluchtelingenverdrag, (2) zijn persoonlijk gedrag, met name het deelnemen aan en het financieren van de activiteiten van een terroristische groepering, er bovendien op wijst dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet en (3) de Correctionele rechtbank te Brussel heeft geoordeeld dat de feiten die hem ten laste werden gelegd "buitengewoon ernstige feiten" betreffen, "die een zeer tastbare bedreiging voor de samenleving uitmaken" zodat niet kan betwijfeld worden dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. W. MULS,
mevr. C. DIGNEF,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS